

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt,
 I. *Humilitati ftude*. Hanc difcemus à Maria, quæ animi humilitatem conteftatur

1. *Erga Deum*, refpectu cujus abjectam ancillam fe vocat. Sic & nos humiliemur fub potenti manu Dei, ut nos exaltet in tempore vifitationis, 1. Petr. 5. v. 6.

Exemplo fit Abraham, Genef. 18. v. 27. David, 2. Sam. 7. v. 18. Paulus, 1. Cor. 15. v. 10. Hæc humilitas magnam exaltationem gignit, ut & Maria fatetur, inquiens, Deus exaltravit humiles. Quod B. Maria ipfa experta eft, quæ ex abjecta ancilla Θεοτόκος evafit, Luc. 1. v. 35. Esther, quæ ex derelictâ orphana in Reginam exaltata, Esther. 2. v. 16. Quod ipfum & Moſes, Joſeph, Daniel, aliique probant.

Hæc confuetudo Dei eft, qui quidem in altis habitat, & tamen humilia respicit in cælo & in terra: erigit de pulvere inopem, & de ſtercore exaltrat pauperem, ut collocet eum cum Principibus, cum Principibus populi ſui, Pſal. 113. v. 3. ſeqq. contrâ verò diſpergit ſuperbos mente cordis ſui, iterum Maria canit. Id quod Pharao, Nabuchodonofor, Haman, Vaſthi, aliique plures compererunt. Superbiam proinde, neque in tuo ſenſu, neque in tuo verbo dominari permittas, in ipſa enim initium ſumſit omnis perditio, Tob. 4. v. 14.

2. *Ergà proximum*. Maria non modo è Regia ſtirpe orta erat, ſed & Salvatorem mundi ſub corde gerebat, nō ignara, quod Mater Meſſiæ futura ſit; non hinc criſtas eigit, ſed conjicit ſe in pedes, iter faciens ad

Elifabetham, quæ potius ad illam ſe conferre debuiffet. Sic Maria in omnibus humilitatem conteftatur, ad eò ut non vereatur Elifabethæ tres integros menſes ſervire, & in te familiari operam ſuam commo- dare. Similiter & nos affecti ſimus, ut honore invicem nos præveniamus, Rom. 12. v. 10. Chriſtus ipſe tanquam exemplar humilitatis diſcipulorum pedes lavat, Joh. 13. v. 5. hinc invitat nos, inquiens: Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde, Matth. 11. v. 29. Veſtigia ejus legit Paulus, 1. Cor. 15. v. 9. ſeqq. Eph. 3. v. 8. Obſervailud Siracidis: Quanto magnus es, humiliate in omnibus, & coram Deo invenies gratiam, Sir. 3. v. 20.

II. *Pietati incumbere*. Maria hîc nobis exemplum præbet, quando ad pietatem ſuam indicandam, præclaro hymno magalia Dei celebrat, & ita pietatem conteftatur,

1. *Externè*, dum os ſuum reſolvit in laudem Dei, linguam movet, & laudem Dei extollere valdè operoſa eſt.

O Optimi! non eoncedite, ut illa ſola canat: ſed concinite, & labiis jubilantibus celebrate Deum, Pſ. 63. v. 6. Inveniuntur, qui magis muti ſunt, quam piſces, quando in Eccleſia Dei laudes Pſalmis & hymnis celebrantur. Hi Spiritum Mariæ non habent, quæ peculiari Zelo laudes Dei enarrat, nec confunditur in laude ipſius, Sir. 51. v. 29. Sic Spiritus ſanctus otioſus eſſe non vult, ſed negotioſus in Pſalmis, & hymnis, & canticis ſpiritualibus, Eph. 5. v. 19. Pſal. 92. v. 2.

2. *Internè*. Neque enim ſaltem os aperit, ſed & animam & ſpiritum, h. e. omnes animi nervos & ſenſus intendit, ut & ipſi laudem Dei concelebrent.

Idem

Idem nobis observandum, si Deo sacrificium gratum offerre velimus. Non enim veniet in conspectum ejus hypocrita, Job. 13. v. 16. Quando igitur os canit & cor aliorum vagatur, Deo placere nequit. Homo videt ea, quæ apparent, Dominus autem intuetur cor, 1. Sam. 16. v. 7. Dic ergo cum Davide: Benedic anima mea Domino, Psal. 103. v. 1. hæc jucunda, decoraque laudatio, Psal. 147. v. 1.

III. *Officiositatem cole.* Hæc innuitur in prælecta Pericope, quando in calce Evangelii dicitur: Mansit autem Maria cum illâ, quasi mensibus tribus, & reversa est in domum suam.

Procul dubio per hoc tempus Elisabethæ ministravit, & in œconomia ipsam fideliter adjuvit. Hinc conspicimus, quam laudabilis sit *officiositas* quâ alteri inservimus, si quidem hæc Maria propterea insigniter commendatur.

Hoc Christianismus noster requirit, qui nos constringit, ut alter, alteri serviamus

ex virtute, quam administrat Deus, 1. Pet. 4. vers. 11. sumus enim invicem membra: Non potest oculus dicere manui: Operâ tuâ non indigeo: aut iterum caput pedibus: Non estis mihi necessarii, 1. Cor. 12. v. 21.

Christus ministrabat discipulis suis, lavando pedes eorum, Dominus servis, magister discipulis, nobis dansexemplum, ut quemadmodum ille fecit nobis, ita & nos faciamus, Joh. 13. v. 15.

Maximus exhibeat se, quasi minimus esset, in exaltatione Christianorum officiorum, exemplo primorum Christianorum, de quibus in Actis pluribus legitur. Hoc si fecerimus, nos Christi discipulos esse, demonstrabimus, Johan. 13. vers. 53. & palam propterea die ultimo à Christo commendabimur, & introducemur in Regnum, paratum nobis ab exordio mundi, Matth. 25. v. 4.

Quod nobis largiatur SS. Trinitas, Amen.

IN DIE FESTO JACOBI MAJORIS APOSTOLI.

Evangelium Matth. 20. v. 20. -- 23.

EXORDIUM.

CUm Josepho nunciaretur, quod agrotaret pater suus, ille assumptis duobus filiis, Manasse & Ephraim, patrem suum invisit, procul dubio ut benediceret his duobus filiis: quod & Jacob impositione manuum suarum fecit, Gen. 48. v. 1. seqq.

In prælecta Pericope duorum filiorum Zebedæi mater accedit Christum, cum per-

cepisset, quod brevi moriturus, & discipulis suis aliisque familiaribus valedicturus esset: rogans, ut sedere faciat filios suos duos unum ad dexteram suam, & unum ad sinistram in Regno suo, antequam discedat.

Verum quia petitio ejus iniqua erat, & illa ad alium scopum tendebat, quam Josephus cum duobus filiis suis, non impetrabat benedictionem à Christo, ut Josephus